

Ne kadar gözbebeği varsa üstüste gelse
Yine ayrı görüş, ayrı manzara herkese

Sayılarda çoğalmak niçin ne olmak için
Bir tek hiçtir çarpısı, kırk milyona bir için

Bu gömlek dikiş tutmaz, hep söküle söküle
Bütüne gel deseler ve gitsek güle güle.

Mayın tarlasına düşmüş bir deliyim hudutta
Gözüm sekizinci renk ve dördüncü buutta.

Bir bölünmez ki insan, onu zaman bölüyor
İnsan her an dirilip, her an ölüyor.

Çıbanımız çok derin, istemez yakılar
Nerde bizim şarkımız, nerde öbür şarkılar.

Allah dostu odur ki nefsine tek pay biçmez
Kırk yıl bir ekşi ayran özler de onu içmez.

Kainatta ne varsa suda yaşadı önce
Üstümüzden su geçer, doğunca ve ölünce.

Bu dünya insanlığa manevi hamam olsa
Her rengiyle insanlık, tek rengiyle tamam olsa.

Lafımın dostusunuz, çilemin yabancı
Yok mudur sizin köyde çeken “fikir sancısı”

Allah’ın on pulunu bekleye dursun on kul
Bir kişiye tam dokuz, dokuz kişiye bir pul

Beni kimsecikler okşamaz madem
Öp beni alımdan sen öp seccadem

Hangi kabus bastı ki seni uykularında
Birdenbire cehennem kaynadı sularında

Senden uzaklık ateş, sana yakınlık ateş
Azap var mı alemde fikir çilesine eş

Renk, koku, ses ve şekil ötelere haberci
Hayat mı bu sürdüğün, kabuğundan ezberci.

Bana yanmak düşüyor, yangın görsem resimde
Yaşıyorum zamanın koptuğu bir kesimde.

Bir şey koptu benden her şeyi tutan bir şey
Benim adım bay Necip, babamın ki Fazıl bey.

Ebedi gençlik ölüm desem kimse inanmaz
Taş ihtiyarlar, servi çürür, ölüm yıpranmaz.

Usandım boş yere hep gitmeler gelmelerden
Bırakın uyuyayım, yandım kelimelerden.

Allah resul aşkıyla yandım bittim kül oldum
Öyle zayıfladım ki, sonunda herkül oldum.

Bu Dünyada; renk, nakış, servet ne varsa küsüm
Gözümde son marifet Azrail’e tebessüm

Büyük randevu, bilmem nerede, saat kaçta
Tabutumun tahtası, bilsem hangi ağaçta

Son gün, olmasın dostum çelengim top arabam
Alıp beni götürsün, tam dört inanmış adam

Şu geçeni durdursam, çekip eteğinden
Soruversem, haberin var mı öleceğinden?

